

LEKKER BOEIUH!

Jeugdstuk in dertien scènes

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LEKKER BOEIUH!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Op volgorde grootte/belang van rollen:

Leeftijd kan iets verschillen.

Spelers	Rol	Leeftijd
De gang 'de Woodles' bestaat uit de volgende jongeren:		
Meisje	Charlie: sterke persoonlijkheid, moedig, maar erg ongelukkig.	15 jaar
Jongen	Romeo: voelt zich snel aangevallen, ongeduldig, heeft een zwak voor Tess.	14 jaar
Jongen	Nigel: bijdehand kereltje, weet het allemaal beter.	12 jaar
Jongen	Broddler (loser type) grappig: denkt alleen maar aan eten. Neemt alles met een korreltje zout, is eigenlijk nooit serieus. Heeft een goede band met Jaimy.	15 jaar
Meisje	Tess: spontane meid	14 jaar
Meisje	Jaimy: ondeugd, altijd in voor een lolletje, heeft een goede band met Broddler.	12 jaar
Meisje	Paris: vrij normaal meisje, wil eigenlijk geen ruzie.	12 jaar
De gang 'de Scroogers' bestaat uit de volgende jongeren:		
Meisje	Kick: agressief, maar met een klein hartje. Stevige/grote, slimme meid.	15 jaar
Jongen	Twist. Stoer gozertje. Op zich een goed leider, maar hier eigenlijk wat te jong voor.	13 jaar
Jongen	Matt: pestkoppie. Kruimeldief. Maf kereltje, werkt zich snel in de nesten door impulsiviteit.	12 jaar
Meisje	Sam: stoer meisje, nogal grof, een felle, een echt leidertje	15 jaar
Meisje	Angel: zorgzaam.	13 jaar
Meisje	You: moet altijd maar op haar zusje letten waar ze van baalt.	12 jaar
Meisje	Mouse: lief meisje. zusje van You	9 jaar

Dubbelrollen of extra kleine rolletjes: 3 rovers.

DECOR:

Een plek waar vuilnisbakken staan, dozen liggen, een oude tafel en oude stoelen. Een echte hangplek waar in geen jaren meer iets opgeruimd of schoongemaakt is.

OPENINGSSCENE

De Scroogers en de Woodles staan tegenover elkaar. In twee schuine rijen naar achteren toe. Zie hieronder.

Twist Charlie

Kick Broddler

Sam Romeo

Angel Tess

Matt Nigel

You Jaimy

Mouse Paris

De muziek gaat aan. 'Last Resort' van de cd 'Infest' van Papa Roach (*misschien vindt u een ander muziekstuk meer geschikt*).

In het begin staat iedereen met de hoofden gebogen en met kromme ruggen. Terwijl de muziek steeds harder wordt, komen hun hoofden weerspiegeld steeds verder omhoog en rechten ze langzaam hun rug, waarbij ze elkaar met woeste blikken aankijken. Dan, als de zanger begint te 'schreeuwen' rennen ze op elkaar af en grijpen elkaar bij de schouders beet. Even wat geduw en dan gaat de muziek plotsklaps uit.

Het podium wordt donker.

De spelers van de Scroogers gaan af. De Woodles blijven en verdelen zich over het oppervlak. Het blijft nog even donker.

1^E SCENE

DE WOODLES

Het licht gaat steeds aan bij degene die aan het woord is.

Charlie: Mijn vader ging ervandoor toen ik een jaar of 9 was. Hij vertrok. Waar naartoe? Dat weet nog steeds niemand. Mijn moeder kreeg een nieuwe vriend. Een smerige kerel. En ja, zo'n dochter van 15, is natuurlijk een frisser bloempje dan die ouwe uitgelebberde bloesem van een moeder. De laatste tijd ben ik amper meer thuis. Ik zwerf liever rond zonder eten dan met die gozer in één kamer te moeten zitten.

Nigel: Mijn moeder is overleden. Ze had kanker. Ik bleef achter met mijn broertje en mijn vader. Mijn moeder was echt superlief. Ik mis haar. Maar mijn vader mist haar nog erger. Hij is alleen maar bezig met mijn moeder. Hij is weggestuurd van zijn werk en zit alleen maar op zijn stoel voor de televisie. Hij doet helemaal niets. Ik en mijn broertje doen alle boodschappen, houden het huis schoon en doen de was. Hij doet niets, zit daar maar...

Paris: Toen mijn oma overleed, is het begonnen. Mijn moeder zat elke dag bij mijn oma. Ze kletsten over van alles, gingen winkelen en deden alles samen. Mijn moeder kon niet omgaan met het verdriet van het verlies. Ze kon haar droefheid alleen vergeten als ze dronk. Vooral als ze heel veel dronk. 's Avonds laat is ze altijd vrolijk. Maar 's morgens scheldt ze alleen maar en moet je d'r met rust laten, omdat ze zo'n hoofdpijn heeft.

Romeo: Ik weet niet wie mijn vader en moeder zijn. Toen ik 12 was, vertelden mijn ouders dat ik niet hun echte zoon was. Ik was geadopteerd. Ik was 12 jaar lang voorgelogen. Iedereen had het altijd over mijn vader en moeder. Ik mooi niet meer. Ik noem ze Marlies en Sander, echt geen vader en moeder.

Tess: Ik heb het op zich goed. Ik krijg goed te eten, heb altijd schone kleding aan en wordt op tijd naar bed gestuurd. (*wacht even*) Mijn broertje is zwaar gehandicapt. Hij is spastisch, kan niet lopen en kan amper praten. Hij kan eigenlijk niets. Hij schreeuwt wat rare kreten als hij te weinig aandacht krijgt, poept en plast in zijn broek en moet gevoerd worden. Ik besta niet eens. Ik ben een meubelstuk, meer niet.

Jaimy: Wij zijn al zo ongeveer 10 keer verhuisd. Voor mijn vader's

werk. Bijna elk jaar moeten we weer inpakken en gaan we weer een ander huis in. Heb ik eindelijk wat vrienden gemaakt, moet ik alweer afscheid nemen. En al die verschillende scholen... Ik zou niet weten hoe je je daar moet gedragen.

Broddler: Ik heb mijn vader en moeder nog. Het zijn toffe gasten. Maar op straat is het gewoon gezellig. *(Charlie, Broddler, Romeo, Jaimy, Nigel en Paris gaan weer even af. Wanneer de toneelvereniging dit bovenstaande te zwaar vindt, kan dit stuk weggelaten worden. Tess staat op het ophoogje. Ze zingt een poplied. Even later komt Nigel aanlopen. Hij giert het uit van het lachen)*

Tess: Hou je kop, joh! Jij kan helemaal niet zingen.

Nigel: Dat weet ik ook. En daarom doe ik het ook niet.

Tess: Toevallig vindt Romeo dat ik wel mooi zing.

Nigel: Romeo is verliefd op je.

Tess: Helemaal niet waar.

Nigel: Romeo en Tess, fietvuuw.

Tess: Kindje.

Nigel: Klopt. 12 jaar. Schoon aan de haak.

Tess: Bijdehand!

Nigel: Is er verder nog niemand?

Tess: *(spitst haar oren en kijkt rond – met mysterieuze stem)*
Misschien wel in een vuilnisbak. Of onder een doos. Misschien zit er wel ergens een spion.

Nigel: De Scroogers zitten overal.

Tess: Maar niet hier. Man, er is hier niemand. Wees niet zo goedgegelovig!

Nigel: Ik vroeg het normaal.

Tess: Toch niet zo bijdehand dus.

Nigel: Meer dan jij.

Tess: Oeee, wat een slimme opmerking. *(met glimlach)* Wijsneusje!
(Nigel steekt zijn tong naar Tess uit. Charlie komt aanlopen. Stampvoetend, kwaad)

Charlie: Het is officieel. Ik ben weggelopen van huis.

Tess: Wat zeg jij nou?

Charlie: Ik ga niet meer terug. Ik red me best zonder hen.

Tess: Maar je hebt helemaal geen geld.

Charlie: Ik steel wel wat. Ik red me best.

Nigel: Gezocht: Meisje, rond de 15 jaar. **(omschrijving meisje dat Charlie speelt)** Nee, ze zullen je dan vast nooit vinden.

Tess: Zal ik wat zingen om je op te vrolijken?

Charlie: Bespaar me dat kattengejank.

Nigel: (*lachend*) Ze zingt op zich best vrolijke liedjes. Alleen haar stem maakt het minder gezellig.

Tess: Hou je muil, bijdehand rotjoch! (*Broddler en Romeo komen aansloffen*)

Broddler: Goeiedag!

Romeo: Romeo en Broddler zijn weer in ta house.

Nigel: In ta house? We zijn hier buiten, hoor.

Tess: Ja, kijk maar uit wat je zegt. Nigel kan het niet laten irritant bijdehand te doen.

Broddler: Is er nog iets te eten?

Tess: Abracadabra, simsalabim, laat er eten zijn! (*kijkt rond*) Nee, sorry!

Broddler: Mijn buik is zo leeg als een waterput in de Sahara.

Romeo: Man, je hebt net nog een broodje gegeten.

Broddler: Dat is al zeker tien minuten geleden.

Charlie: Vreetzak.

Broddler: Hé, het is juist goed om steeds kleine porties te eten. Goed voor de spijsvertering.

Romeo: Zelfs als die kleine porties eigenlijk Amerikaans groot zijn...

Nigel: Kleine porties, verdeeld over de dag zijn inderdaad goed. Te veel is altijd fout.

Tess: Wat ik al zei, kijk maar uit wat je zegt.

Romeo: Professor Irritatio.

Nigel: (*steekt zijn hand uit*) Aangenaam, Nigel is de naam. (*Romeo geeft Nigel een tik op zijn achterhoofd, waardoor zijn petje af valt*) Voorzichtig met mijn hoofd. Daar zit juist zoveel wijsheid in.

Romeo: (*gaat dreigend staan*) Wil je nog een tik? (*Nigel pakt zijn pet op en zet hem weer op. Paris en Jaimy komen aanrennen. Ze hebben wat kleding vast. Op de hangplek rusten ze met hun handen op hun knieën en moeten flink uithijgen*)

Paris: (*nog vermoeid*) De Scroogers, ze komen eraan.

Charlie: Waar heb je het over?

Jaimy: We zijn door ze gevolgd.

Charlie: Hoe...? Waarom dan?

Paris: We zaten gewoon in het park. Zij waren daar ook. Ze gingen zwemmen in het meertje.

Jaimy: En ze legden hun kleding in de bosjes.

Charlie: (*met oog op de kleding*) Jullie gaan toch niet beweren dat jullie hun kleren gepakt hebben, hè?

Jaimy: Leek ons wel grappig.

Charlie: Lekker bezig jullie. Weg die kleren. (*Jaimy en Paris smijten kleding op de grond*) Kom mee! Wegwezen! (*de hele groep rent*)

weg)

Het podium is leeg.

DE SCROOGERS

Alle bendeleden van de Scroogers komen op. Ze gaan verdeeld over het podium staan. Alleen You en Mouse staan naast elkaar. Het licht gaat steeds aan bij degene die aan het woord is.

Twist: Mijn pa en ma hebben allebei een goede baan. Een hoge baan. Op school ging altijd alles vanzelf. Alles was makkelijk voor ze. Ik haat school. Maar ik moest laten zien wat ik kon. Als ik een 6 haalde, gingen ze praten op school. Dat lage cijfer, dat klopte niet. Maar het was gewoon zo. Ik voerde het liefst geen donder uit. Nog steeds niet. Maar ja, met ouders die je op het atheneum stoppen, terwijl je in het vmbo nog niet eens zin hebt...

Angel: Toen ik 7 was, zijn mijn vader en moeder gescheiden. Mijn moeder zei dat het niet meer ging, dat ze daarom scheidde. Maar later bleek dat mijn vader een nieuw vriendinnetje had. Mijn moeder heeft hier erg veel last van gehad. En nog steeds heeft ze het er moeilijk mee. Soms begint ze te huilen en houdt niet meer op. Dan ga ik mooi naar buiten. Ik hoef dat echt niet meer te horen.

Sam: Het moment dat ik geboren werd, was voor mijn vader een vreselijke waarheid. 'Ik was een meisje'. Wat moest hij met een meisje? Wat kon je daar nou mee? Ik werd op voetbal gedaan, kreeg stoere kleding en het was verboden om met poppen te spelen. Doordat de natuur het tegenhield, kreeg mijn vader nooit een tweede kind. Hij moest het doen... met mij...

Matt: Mijn vader en moeder hebben mijn broers en mij op de wereld gezet en konden verder niets met ons. Al toen ik nog maar een paar weken oud was, kwam oma een paar keer per dag langs om mijn luier te verschonen. Mijn moeder vergat dat gewoon. We kregen te weinig te eten en werden niet in bad gedaan. De kinderbescherming greep in. Nu wonen we bij opa en oma.

Mouse: Onze vader en moeder zijn nooit thuis

You: Ze werken allebei van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.

Mouse: Als ze thuis zijn, zijn ze moe.

You: In het weekend gaan ze er samen op uit om toch nog wat samen te hebben. En wij zitten opgescheept met de au pair.

Mouse: Ze is wel aardig en lief, hoor. Maar onze ouders zien we nooit.

Kick: Mijn moeder is een schat. Mijn vader een eikel. Als ik scheef op m'n stoel zit, krijg ik een mep. Als ik niet snel genoeg aan mijn huiswerk ga, krijg ik een schop. Als ik thuiskom, stompt hij me in mijn maag, omdat ik vast wel wat heb uitgevreten. Wanneer mijn moeder me te hulp schiet, krijgt ze een nog veel hardere klap. Hij

mag dan zelf vroeger geslagen zijn, het is gewoon een lul. (*You en Mouse gaan af. Wanneer de toneelvereniging dit bovenstaande te zwaar vindt, kan dit stuk weggelaten worden. De rest loopt naar elkaar toe en is kwaad, omdat hun kleding gepikt is. De bendeleden hebben allemaal enkel een T-shirt aan en een handdoek om hun middel*)

Twist: Waar zijn die bitches? Als ik ze in m'n klauwen krijg, breek ik hun poten.

Angel: Daar liggen onze kleren.

Kick: Ze gingen die kant op. Kom op, we grijpen ze!

Matt: Heeft dat zin? Ze weten dat we achter ze aan zitten.

Twist: Shit! (*bedaard*) Matt heeft gelijk! We krijgen ze nu nooit te pakken. We blijven hier. We kleden ons aan en we pakken ze wel een keer op een onverwacht moment.

Kick: Mijn knokkels jeuken. Ik kan niet wachten.

Sam: Sla dan tegen een vuilnisbak aan of schop een paar dozen om. (*Kick loopt naar een doos toe en geeft er een flinke schop tegenaan. De rest raapt zijn kleren bij elkaar*)

Angel: Beter?

Kick: Ze moeten gewoon met hun poten van mijn spullen afblijven. Ik kan daar echt niet tegen. (*Matt loopt naar Kick toe en raakt zijn arm (mouw) aan*) Wat moet jij nou weer?

Matt: Ik zat aan je spullen.

Kick: Dus?

Matt: Dan kun je d'r dus beter tegen dan je zegt. (*Angel en Sam beginnen te lachen*)

Kick: Ach, rot op! Pestventje! (*You en Mouse komen aanlopen*)

Twist: Waarom heb je dat kind nou weer meegenomen? We zijn geen crèche!

You: Ik moet oppassen. Naomi is vrij vandaag.

Angel: Hé Mouse.

Mouse: Hoi!

Angel: Joh, we hebben toch helemaal geen last van haar? Ze is zo'n schat.

You: Dat denk je. Maar thuis sloopt ze al mijn spullen.

Angel: Mouse, doe jij dat?

Mouse: (*met lachje*) Soms...

Matt: Kleine broertjes en zusjes maken altijd alles kapot. Daar zijn ze klein voor.

Angel: En vooral jij kan dat zeker heel goed, hè Matt?

Matt: Hé, ik ben de oudste thuis! Mijn broertjes maken mijn dingen kapot.

Twist: Is de kleutertijd weer voorbij?

You: (*na een korte pauze*) Waarom staan jullie er zo... zo
halfaangekleed bij?

Sam: Vraag dat maar niet eens.

Mouse: Jullie zijn nat. Hebben jullie gezwommen?

Kick: Tot die trutten van de Woodles kwamen en onze kleren mee
gapten.

You: Echt?

Kick: Nee, ik verzin het ter plekke.

Mouse: Gaan jullie nog meer zwemmen?

Twist: Mooi niet. Mijn dag is verpest.

Mouse: Jammer.

Angel: We gaan nog wel een ander keertje en dan mag jij mee.

Twist: Eerst die etter-Woodles een koppie kleiner maken.

Mouse: Gaan ze weer vechten, You?

You: Vast niet!

Kick: Nee, dat doen we een andere keer weer.

Angel: Kick! (*de Scroogers gaan af*)

EINDE 1^e SCENE

2^E SCENE

Het podium is even leeg.

Charlie komt aansloffen. Ze kijkt moeilijk. Halverwege het podium bukt ze. Daar ligt een horloge. Ze pakt het op en gaat op het ophoogje zitten, waar ze voor zich uit gaat zitten staren. Ze zit een beetje in een schaduwstukje, waardoor Kick, die eraan komt lopen, haar niet direct ziet. Kick loopt rond en zoekt. Ergens naar... Charlie zit verstijfd en houdt wijs haar mond. Kick komt steeds dichterbij haar. Als Kick haar ziet, schrikt ze zich rot.

Kick: Jemig hé! Ik schrik me het apezuur... (*neerbuigend*) Oh, ben jij het?

Charlie: Ja, ik ben het!

Kick: Wat moet je hier?

Charlie: Kan ik ook aan jou vragen.

Kick: Ik zoek iets...

Charlie: Ik ook... (*Kick begint weer te zoeken, maar zoekt half. Ze blijft Charlie in de gaten houden*) Moet je me geen tik verkopen?

Kick: Hoezo?

Charlie: Jij slaat toch altijd?

Kick: Als ik kwaad ben...

Charlie: Ben je niet meer kwaad om vanmiddag?

Kick: Dat was jij niet. Dat waren die twee kleine huppeltrutjes.

Charlie: Ze zitten wel in mijn groep. (*er valt een stilte. Kick blijft zoeken*) Wat zoek je eigenlijk?

Kick: Gaat je niks aan.

Charlie: (*houdt het horloge omhoog*) Dit toevallig?

Kick: Hoe kom jij daar aan?

Charlie: Gevonden!

Kick: (*komt dichterbij en graait naar het horloge, maar Charlie zorgt dat ze misgrijpt*) Oh, wat zijn we weer lekker flauw!

Charlie: Mooi dingetje. Makkelijk te verkopen. Verdien ik nog eens iets.

Kick: Geef terug!

Charlie: Wij hebben vanaf het begin al ruzie. Waarom zou ik dan zomaar opeens normaal tegen je doen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto